

[Finansministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen gjorde dernæst nogle Bemærkninger om Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter. Det vil ikke falde mig ind at antaste det ærede Medlems Udgangspunkt for Sammenligningen, 1938-Udgangspunktet. Det, jeg gerne vil fremhæve i denne Forbindelse, er, at i den Tale, det ærede Medlem som Finansminister holdt ved Fremlæggelsen af Finansloven for 1948—49, anførte han de faktiske Tal, og de maa give Berettigelse for den Betragtning, at der i det sidste Finansaar er sket en Forskydning i Forholdet mellem de indirekte og de direkte Skatter. Af disse Tal, som staar paa Spalte 5—6 i Folketingstidende; fremgaar, at der i Finansaaret 1946—47 er sket en Stigning i Skatterne paa i alt 588 Mill. Kr. Jeg skal ikke lægge Skjul paa min Beundring for min Forgænger, der har været i Stand til at faa sit Parti, Venstre, i den Grad med til en Beskatning, som jo, hvad enhver ved, stod i meget ringe Forbindelse med den Tale, der blev ført forud. Jeg beundrer min Forgænger for den Evne, han har haft til i sit Parti at gøre Indtryk med sine Synspunkter. Der er altsaa sket en Stigning paa 588 Mill. Kr. i Skatteaaret 1946—47, og af denne Stigning falder kun de 110 Mill. Kr. paa Indkomst og Formue, medens 458 Mill. Kr. falder paa Forbrugsafgifterne. Det er dette, som jeg og andre med mig har betegnet som en Forskydning i Forhold til de foregaaende Aar i Forholdet mellem den direkte og den indirekte Beskatning, og naar de Forslag, der foreligger for den høje Rigsdag i Øjeblikket, omfatter en Beskatning, der i væsentlig Grad er direkte, er det dermed Regeringens Hensigt at søge et rimeligere Forhold mellem den direkte og den indirekte Beskatning tilvejebragt. Jeg har ikke den Tro, og har ikke paa noget Tidspunkt givet Udtryk for en saadan Tro, at det med de meget betydelige Udgifter, Staten nu engang maa klare gennem Indtægter i disse Aar, skulde være muligt uden videre at afskaffe den indirekte Beskatning eller Forbrugsbeskatningen. Det, der fra vor Side maa søges tilvejebragt, er en vis Mulighed for, at den direkte Beskatning bærer en noget større Del af Byrderne, end den har gjort paa et tidligere Tidspunkt.

Det ærede Medlem gav mig den Idé, at jeg skulde fordoble Afgiften paa Konsum-Is, og mente, at der her laa en betydelig Indtægtskilde for Staten. At Indtægtskilden muligvis ligger der, tør jeg ikke bestride, men jeg betragter Konsum-Isforslaget som en Forlængelse paa Linie med de to

øvrige Forbrugsafgifter, og en endelig Standpunkttagen til denne Beskatning maa finde Sted, naar vi til Foraaret i en større Sammenhæng skal beskæftige os med disse Skatter.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sagde i sine Bemærkninger bl. a. nogle Ord om Spørgsmaalet Laan, langfristede Statslaan, og gjorde i denne Sammenhæng en Bemærkning, der havde Relation til det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensens Udtalelse ved første Behandling af Finanslovsforslaget. Den findes i Folketingstidende Sp. 236; det ærede Medlem talte om Pengesæneringen, som den nye Regering ønskede at fortsætte, og udtalte; „Det er jeg tilfreds med, men jeg beklager, at Lovgivningen om Udstedelse af korte Statspapirer fik Lov til at udløbe den 30. November i Aar uden at blive fornyet med det samme, skønt Forberedelser dertil var truffet allerede i min Tid.“ Jeg har privat gjort det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen opmærksom paa, at han her har gjort sig skyldig i en Fejltagelse, idet det ærede Medlem som Finansminister forlængede Loven, der sidste Aar havde Udløbstid den 30. November, til i dette Aar at have Udløbstid den 30. December. Forslaget har været Genstand for Overvejelse og Forhandling, og jeg haaber at have Mulighed for i Morgen eller først i næste Uge at forelægge et Forlængelsesforslag. Jeg har gerne villet gøre denne Bemærkning, fordi det ærede Medlem Hr. Aksel Møller fandt Anledning til ligesom at knytte an til min Forgængers Bemærkninger i denne Henseende. Der er derfor Grund til at paapege den Fejltagelse, der her er Tale om. Jeg skal i øvrigt ikke indlade mig paa paa nuværende Tidspunkt at afgive den ene eller den anden Deklaration om de eventuelle Laaneovervejelser, den nuværende Regering maatte have. Spørgsmaalet om Optagelse af Laan er jo ikke blot et Spørgsmaal om, hvorvidt man har Ønsker i saa Henseende, men ogsaa om, hvorvidt det Tidspunkt, man vælger dertil, maa anses for praktisk eller mindre praktisk. Men hele dette Problem er til Overvejelse og Behandling, og deri indgaar de Betragtninger, der tidligere har været fremført om forskellige Laanformer. Det er faktisk det eneste, jeg er i Stand til at sige herom paa nuværende Tidspunkt, ud over, som jeg allerede har nævnt, at Spørgsmaalet om de korte Laan vil komme til Behandling i dette høje Ting i Løbet af meget kort Tid.

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Møller taler om de 40 Mill. Kr. som det egentlige Underskud, har det ærede Medlem naturligvis formelt Ret. Jeg har ment at maatte stille Tingene i en større Sammen-